

- [Tuisblad](#)
- [Rubrieke](#)
 - [Bybelkarakters](#)
 - [Preke](#)
 - [Gebede](#)
 - [Soos ek dit sien](#)
 - [Lees die Bybel saam met my](#)
 - [Kortverhale](#)
 - [Wag op die Here!](#)
- [Potgooi van preke](#)
- [Meer oor ...](#)
 - [Jaco se Bybelkoerant](#)
 - [Die Bybelkoerant-konsep](#)
 - [Jaco Thom](#)
 - [My boeke](#)
 - [Bekendstellingsvideo](#)
 - [Privaatheidsbeleid](#)
 - [Wet op Beskerming van Persoonlike Inligting](#)
 - [Bankbesonderhede](#)
- [Boeke te koop](#)
- [Aanlynwinkel](#)
- [Registreer vir epos](#)
- Search

Bybelkarakters – Adam

Die man wat met 'n skoon lei kon begin

Sy verhaal

Hy kyk oorstelp na die wêreld om hom. Daar is oral nuwe dinge. Alles is nuut, en wonderlik. Hy buig af, trek 'n blom nader. Die fluweelsagte pienk blare voel broos onder sy vingers. Versigtig, bang om die blom seer te maak, druk hy sy neus teen die kelk en ruik daaraan. Die sagte soet geur laat hom behaaglik opkyk. "Dis 'n roos," sê hy beslis.

Behaaglik strek hy hom op die gras onder 'n boom uit en kyk lui hoe die vroegmiddagson helder strepe deur die skadus onder die boom trek. Die lewe is mooi, dink hy terwyl sy oë twee voëls se moeitelose vlug volg. Dis reiers, besluit hy en maak sy oë toe.

As daar net nog iemand soos hy was, iemand met wie hy die wêreld kon deel, iemand om mee te gesels ...

Hy word wakker van 'n gekriewel in sy neus, en nies onwillekeurig. Haar klokhelder laggie klink in sy ore, en dis vir hom die mooiste klank wat hy nog gehoor het. Mooier selfs as die voëls se sang. Toe hy sy oë oopmaak, kyk hy vas in haar bruin oë waar sy nuuskierig oor hom buig, haar hare op sy wang. Sy hart gee 'n ruk. Iets so moois het hy hom nooit kon voorstel nie. Versigtig streel hy oor haar wang, en vat dan aan sy eie bebaarde gesig. Dan kan hy nie meer sy opgewondenheid bedwing nie. Hy spring op en gaan voor haar staan, sy hande op haar skouer.

"Uiteindelik! Een uit myself, een soos ek! Ek noem jou 'vrou'."

Genesis 2

Pas jy dalk in dié storie?

Ek onthou hoe verlig ek was toe ek na ses jaar in my eerste gemeente 'n beroep gekry het. Ek kon wegkom van al die foute wat ek gemaak het, en voor begin, hopelik dié keer met 'n bietjie meer wysheid en ervaring. 'n Jaar of wat later het ek besef dat nuut nie vir altyd is nie. Dit gaan oor, en soos die nuut begin verweer, so word jou lewensblaadjie maar weer vol geskryf, én sluip daar onvermydelik maar weer foute in. Miskien nie altyd dieselfde foute nie, maar foute is daar.

Laat ons dit tog maar aan onself erken: aan hierdie kant van die graf sal ons bly foute maak. 'n Nuwe blaadjie gaan ons nie daarvan vrywaar nie, en ons gaan net soos Adam ook weldra foute maak. Of miskien moet ek nie sê net soos Adam nie; miskien moet ek sê omdat Adam. Omdat Adam nie sy blaadjie kon skoon hou nie, kan ons ook nie, want ons is kinders van Adam, wat die sondesmet by hom geërf het.

Hoe nou gemaak?

Miskien moet ons daarom nie droom van die nuwe, skoon lei wat ná Adam se streke vir altyd vuil gekrap is nie. Miskien moet ons eerder begin werk maak van die lei wat ons het. Of dan: toelaat dat God werk maak daarvan. In 2 Korintiërs 5:17 belowe Hy ons: "Iemand wat aan Christus behoort, is 'n nuwe mens. Die oue is verby, die nuwe het gekom." Letterlik staan dit in die Grieks dat so-iemand 'n nuwe skepping is, so nuut soos Adam! Jy kán die man in hierdie storie wees, wat met nuwe oë alles om jou sien, wat met nuwe verwondering na jou vrou kyk en weer raaksien hoe wonderlik vróú sy is. Wat met nuwe moed jou tienerseun se nukke kan hanteer. Wat met nuwe entoesiasme jou werk aanpak.

Ek dink dit is wat die digter in Klaagliedere 3:21-33 ontdek het. Lees dit biddend deur, en staan op om as 'n nuutgemaakte mens met 'n skoon lei te begin!

Maar dít sal ek ter harte neem
en om dié rede bly ek hoop:
deur die liefde van die Here het ons nie vergaan nie;
daar is geen einde aan sy ontferming nie,
dit is elke môre nuut.
U trou is groot.
Ek sê vir myself: Die Here is my lewe,
daarom hoop ek op Hom.
Die Here is goed vir wie op Hom bly hoop,
vir die mens wat na sy wil vra;
dit is goed om geduldig te wag
op die hulp van die Here;
dit is goed vir 'n mens
om sy las in sy jeug te dra.
Laat hy in sy eensaamheid geduldig bly
as God hom die las opgelê het,
laat hy hom diep verootmoedig
—miskien is daar hoop—
laat hy sy wang draai vir wie hom slaan,
laat hy maar oorvloedig smaad ondervind.

Die Here verstoot 'n mens nie vir altyd nie;
as Hy beproewing oor 'n mens gebring het,
ontferm Hy Hom weer, want sy liefde is groot:
dit is teen sy sin
dat Hy mense in ellende en beproewing bring.

Onlangse Bydraes

- [Rig 6:14 MET GOD SE TOERUSTING KAN JY DIENSBAAR WEES](#)
- [Dawid, die skaapwagter](#)
- [Hoe moet ons dit verstaan? 23](#)
- [Eva, die vrou wat alles opgemors het](#)
- [Gebed ná die prediking](#)

Argief

Argief ▼

- [Lees die Bybel saam met my](#)

- [Soos ek dit sien](#)
- [Preke](#)
- [Gebede](#)
- [Kortverhale](#)

- [Facebook](#)
- [X](#)

© Bybelkoerant 2018 – 2026